

3. Un copil narează, cum dânsul, preumblându-se în duminica trecută pe câmp, a fost apucat acolo de o ploae mare.

4. B. descrie amicului seu Mircea, modul cum acesta și-ar putea face singur smeul, la care i-a făgăduit să-i ajute.

5. Descrierea nopții de Paști.

6. Descrierea școlii.

7. Descrierea luptei de la Călugăreni.

8. Un resumat din cele scrise în istorie despre Stefan cel Mare.

9. Un resumat de cele învățate din istoria biblică.

10. Un resumat de cele învățate din istoria naturală.
etc. etc. etc.

CEVA DIN SINTAXA SPECIALA.

Limba este un mijloc, prin care oamenii își împărtășesc gândirile. Ea nu este o invențiune a omului, ci un rezultat al dezvoltării sociale, pe care individul îl primește prin comunicațiune. Limba constând din vorbe e de trebuință mai întâiu de toate să ne lămurim asupra valorii fie cărei fel de vorbe.

În ori-ce limbă se deosebesc două feluri principale de vorbe: a). Vorbe, cari exprimă noțiunile sau reprezentațiunile, ce sufletul și-a format din lumea din afară și vorbe, cari exprimă numai niște relațiuni.

Intr'adevăr noi avem în sufletul nostru: a) noțiuni de ființe (sau lucruri) b) noțiuni de însușiri, c) noțiuni de acțiunea ființelor. Vorbele, prin cari se exprimă aceste noțiuni, se numesc *vorbe materiale* (sau reprezentative), și sânt *substantivul*, *adjectivul* și *verbul*. Toate celelalte feluri de vorbe, fiind-că nu arată de cât o relațiune, se numesc *vorbe formale*. Aceste sânt: *articolul*, *pronumele*, *prepozițiunea*, și *conjuncțiunea*, la care se mai adaugă și *verbul a fi*.